

Cetatea Cavalerilor

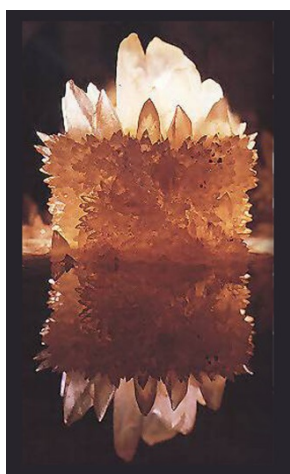
Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889, ISSN-L 2734 - 6889

LUMEN CHRISTI

Augustin OSTACE

Lumina lui Christos! Lumina lui Christos! Lumen Christi! Lumen Christi!

Toate celebrate în săptămâna patimilor din Biserica Catholică, cu un remarcabil PassionsKonzert susținut la KölnerDommusik, cu piese cântate și binecuvântate din Palestina, Poulenc, Casals, Martini și Johann Sebastian Bach, cu celebrarea Intrării Mântuitorului în Jerusalem, în Duminica de PalmSonntag, cu celebrarea Cinei de Taină a lui Iisus cu cei 12 apostoli, AbendMahlsFeier, cu rugăciunea sfâșietoare din Muntele Măslinilor, ÖlbergStunde, cu suferințele îndurate pe Golgotha, Leidenschaft Christi, și cu moartea pe cruce, Karfreitag, și cu învierea din morți a Mântuitorului Iisus, celebrată în OsterNachtsFeier...

Recunosc, complicată frază, dar multitudinea trăirilor și experiențelor directe complică și complexifică însăși scrierea și rescrierea unui eveniment, care, după creștini, este cel mai teribil eveniment din istoria lumii, conferindu-i un extrem de vast temporo-spațial de semnificant, de reculegere și meditație...

În ciuda frigului din catedralele din Germania, lumea creștină s-a mobilizat vizibil la seriile de evenimente din Săptămâna Patimilor, cu siguranța și ca reacție în fața valurilor de temeri și agresiuni ce ne asaltează din toate direcțiile, adică război viral, război militar, război migrațional, război financiar, război social, război moral...

Aceasta este situația, complexitatea vieții și istoriei nu creează doar o stare de conflict singular, ci o multi-conflictualitate cu repercusiuni pe toate planurile, o stare prelungită și nedorită de multi-război, de multi-conflictualitate, implicând și complicând toate sferile sociale și existențiale, din popor și din individ, din conducători și politic, din continente și globalitate terestră, toate în multiple suferințe și în crize amplificate și accelerate...

Finalmente, noi oamenii, suntem ceea ce devenim, fie că dorim sau nu, fie că acceptăm sau nu, fie că putem rezolva sau nu propriile neputințe...

Creștinismul nu face nici el excepție de la crize și nefericiri, de la acuzații de imoralitate și investigări de comportament (pedofilism, homosexualitate, lesbianism, violență, corupție), a unor lideri

din Bisericile Creștine, care în cumulare au condus la un dramatic exod de credincioși (plătitori), de-a lungul și de-a latul lumii, extrem de vizibil în Germania, în care mari Catedrale și Biserici sunt de multe ori aproape pustii (fenomen trăit adeseori de autor în ultimii ani)...

Dar, să recapitulăm în sumar, în această Săptămână a Patimilor, culminate în miracolul învierii Christice, o serie de evenimente cruciale care ne traversează existentul uman religios, printr-o teribilă unitate de credință, specifică atât religiilor monoteiste cât și celor politeiste...

2

Să începem cu Intrarea Maicii Domnului în Biserică (25 Martie), cu rugăciunea „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelei tale”, din conceptio immaculata...

Să continuăm cu nașterea Mântuitorului Iisus în Bethleem, cu închinarea magilor călăuziți de o stea cerească, fuga în Egipt, înțelepciunea tânărului Iisus, Botezul Domnului în apa Iordanului de către Ioan Botezătorul („Cel ce vine în numele Domnului este mai mare decât mine!”), începutul propovăduirilor (Predica de pe Munte, „Nu judecați, căci cu ce judecată judecați, judecați veți fi!”), vindecările miraculoase, învierile din morți, protestul din templul neguțătorilor („Casa Tatălui meu este o casă de rugăciune, și nu o peșteră de tâlhari!”), fundamentarea speranței divine în om („Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, și eu vă voi da odihnă! Caci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară!”), Cina cea de Taină („Luați, mâncați, acesta este trupul Meu! Beți dintru acesta toți, acesta este sângele Meu, care pentru mulți se varsă întru iertarea păcatelor!”), arestarea din gradina Ghetsemane („Vegheați! Spiritul este puternic, dar trupul este slab!”), trădările multiple ale lui Petru, judecarea sub Pontius Pilat din timpul împăratului roman Tiberius, condamnarea la răstignire („Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce m-ai părăsit?”), moartea pe cruce (Tată, în mâinile Tale îmi dau sufletul!”), îngroparea, apoi la trei zile învierea, mormântul gol, și revenirea în mijlocul ucenicilor speriați și necredincioși (Toma necredinciosul, „De nu voi vedea semnele cuielor în mâinile Lui nu voi crede” ... sfârșind prin a murmura coplesit „Domnul Meu și Dumnezeul Meu!”)...

Creștinismul este un miracol peste miracol de la Alpha la Omega, Creștinismul este un radicalism peste radicalism neegalat de toate celelalte religii umane, fie monotheiste, fie politeiste, Creștinismul a generat filozofii deosebite (Patrística, prin Părinții Capadocieni, Tertullian, Origenes, Sf. Augustin, Maxim Mărturisitorul, apoi Scholastica prin Duns Scutus, Eurigena, Anselm, Abelard, Aquinas, Occham, și apoi Idealismul German prin Kant, Fichte, Schelling și Hegel), Creștinismul a generat o artă deosebită (pictura, sculptura și arhitectura în Renaștere prin Michelangelo, Da Vinci, Raphael, Carravagio), Creștinismul a inspirat creații muzicale remarcabile prin Palestrina, Monteverdi, Bach, Mozart, Beethoven, Verdi), Creștinismul a admis cercetarea științifică (după dramele cruciadelor și inchiziției și războaielor religioase), iar operele lui Newton, Leibniz, Descartes, Darwin și Einstein sunt o clară mărturie de credință științific-religioasă... Darwin?... Daa, fiindcă Evoluția, cel puțin în conceptologismul autorului, nu contrazice Creația, fiindcă Evoluția este diferențierea creației, este obiectivarea ei, fiindcă Evoluția este potențialul dezvoltării de la simplu la complex, de la inferior la superior, fiindcă Evoluția conferă un sens de logos și de rațional Creației însăși...

Creștinismul este și leagănul și generatorul multor conflictualități istorice, amintind aici Marile Herezii din primele secole creștine (Arianismul, Pelagianismul, Donatismul), Bătăliile Iconoclaste din secolele opt și nouă, apoi conflictul din Doctrina Filioque (atemporalitatea nu poate fi descifrată de temporalitate!), dezbinarea Bisericii între Ortodoxismul Răsăritean și Catholicismul Latin în Vest (1054), Cruciadele din secolele X-XII, întru recucerirea teritoriilor sfinte, fanatismul Inchiziției spaniole și italiene (arderea pe rug a lui Giordano Bruno), Reformele lui Martin Luther (1519), Contrareforma lui Ignatius de Loyola, Războaiele religioase dintre 1618-1648 încheiate prin Pacea din Westfalia, apariția

Neoprotestantismului în secolele XIX și XX, cât și neputința Creștinismului de a stopa conflagrații mondiale ca cele din Primul și Al Doilea Război Mondial, sau cel prezent din Ucraina...

Credincioși sau atei, adoratori sau negatori, idealști sau materialști, mitologiști sau realiști, marxiști sau contramarxiști, monotheiști sau politeiști, dești sau raționaliști, Creștinismul a modelat, a format și reformat, conștient sau inconștient, existentul lumii din ultimii 2000 de ani, ca nici o altă credință religioasă sau dogmă ideologică, luminând sau obscurizând, înălțând sau coagulând uman și divin, temporalitate și eternitate, fiind astfel parte fundamentală religioasă din istoria Speciei Sapiens... Creștinism și istoria Speciei Sapiens?... O historiologie christică?... Daa, vom reveni asupra acestui subiect extrem de aprins, extrem de dezbătut și evident, extrem de controversat...

Veniți de luați lumină! Hristos - Calea! Adevărul! Viața!

Augustin OSTACE
Köln Nord, Deutschland, 16 Aprilie, 2022